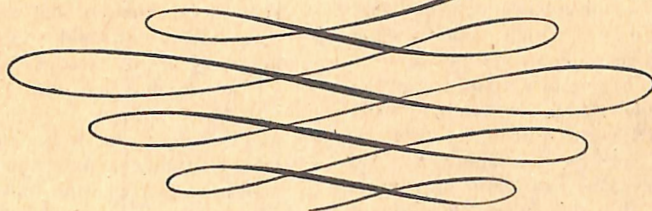

van Mens tot Mens

Orgaan van de Ver. voor Maatschappelijk Werk op Humanistische grondslag „Humanitas” onder redactie van Henk Beuke en T. van Grootheest — Fotografische medewerking van M. van Beek en S. van Beek—de Bruyne.

ONZE ZAAK

Een antwoord aan „De Gazet van Limburg”

Inleiding.

De vrijheid van drukpers is één van de waardevolste rechten, welke een democratische gemeenschap aan z'n leden te bieden heeft. Deze vrijheid op verantwoorde wijze te benutten, zou dus de opgave moeten zijn voor een ieder, die het met ons democratisch bestel goed meent. Niet echter de „Gazet van Limburg”, van 12 en 13 December 1952, die in redactionele artikelen zich laat verleiden tot geschrijf over „Humanitas”, dat wij rondweg als onwaardig kenmerken.

Artikelen, welke zich te buiten gaan aan verdachtmakingen en scheve voorstellingen, vormen geen gezonde basis voor een discussie over het humanistisch maatschappelijk werk. Nochtans willen wij trachten in kort bestek een categorisch antwoord te geven.

In de artikelen worden „Humanitas”, de Partij van de Arbeid en de Nederlandse Vereniging voor Sexuele Hervorming op één hoop gegooid. Tezamen en afzonderlijk vormen zij een broeinest van socialistische en de rooms-katholieke huwelijksmoraal ondermijnende activiteit. Ook zou „Humanitas” zich op onfaire wijze binnendringen in r.k. gezinnen, welke zij met behulp van materiële gaven en diensten zou willen winnen voor een levensbeschouwing, welke in het socialisme wortelt. Laten we trachten de knoop te ontwarren.

Partij van de Arbeid.

„Humanitas” recruteert haar leden uit buitenkerkelijke kring en tevens uit die kleine vrijzinnig-christelijke groeperingen, welke door haar kleine omvang niet tot zelfstandig maatschappelijk werk kunnen komen.

Politiek is deze bevolkingsgroep georganiseerd in de V.V.D. en de P.v.d.A. De laatstgenoemde partij is verreweg het grootste en dus treft men vele socialisten in „Humanitas” aan.

Nu moet men de zaak echter niet op de kop zetten; vanuit hun opvattingen over mens en leven trachten politici de

samenleving een zodanige vorm te geven, dat deze opvattingen tot hun recht komen. Om die reden is deze buitenkerkelijke liberaal en de ander socialist. Om gelijke redenen is een groep predikanten anti-revolutionnair en heeft een andere groep zich politiek georganiseerd in de P.v.d.A. en is ten slotte de ene rooms-katholiek lid van de K.V.P., de ander van de K.N.P. en een derde van de P.v.d.A.

Een bewust levend mens doet een politieke keuze op basis van z'n levens- en wereldbeschouwing.

Nadrukkelijk willer: we hier nog eens verklaren, dat „Humanitas” geen officiële relatie met de P.v.d.A. onderhoudt. Wel bestaan er betrekkingen met de Humanistische Werkgemeenschap in deze partij. Gelijke betrekkingen met een gelijkgezinde groep binnen de V.V.D. zou onze vereniging op prijs stellen. Het belang van humanistisch maatschappelijk werk moet echter in deze kring blijkbaar nog levend worden. De hulp, welke onze vereniging van liberalen individueel ontvangt, stemt haar hoopvol ten aanzien van een toekomstige ontwikkeling.

Nederlandse Vereniging voor Sexuele Hervorming.

Bewuste gezinsvorming is een druk besproken onderwerp in Nederland. Gemeenlijk verstaat men er onder: de bewuste bepaling van het kindertal. Alle levensbeschouwelijke groeperingen in Nederland erkennen het belang van de bewuste gezinsvorming.

Over methoden en middelen verschilt men echter van opvatting. Dat komt het duidelijkst uit, waar het gaat om beperking van het kindertal. De rooms-katholiek is o.m. het gebruik van voorbehoedmiddelen verboden. Hoe denkt de humanist hier nu over?

Op grond van de verantwoordelijkheid welke ieder mens jegens z'n naaste, dus ook tegenover huwelijkspartner en kinderen, heeft te dragen, is hij voorstander van een bewuste opbouw van het gezin, dus ook waar het de omvang betreft. De verantwoordelijkheid voor de gezinsomvang ligt uitsluitend bij man en vrouw en geen enkele humanist

wenst daaraan iets te veranderen. Dat „Humanitas” dus een voorkeur zou hebben voor kleine gezinnen, leeft slechts in de fantasie van de redactie van de „Gazet”. Onder de vele gezinnen, welke „Humanitas” om steun en raad vragen, zijn er uiteraard ook, die met deze gezinsproblemen niet klaar komen. Zij worden op hun eigen verantwoordelijkheid te dien aanzien gewezen en vervolgens wordt nagegaan hoe dit echtpaar het best geholpen kan worden. Veelal volgt dan verwijzing naar deskundigen, ook o.m. naar de Nederlandse Vereniging voor Sexuele Hervorming. Het humanistisch maatschappelijk werk heeft namelijk geen bezwaar tegen het gebruik van preservatieven als het gaat om kinderbeperking. „Humanitas” weet zich daarbij in gezelschap van tal van oprechte christenen. Wij mogen hier verwijzen naar het standpunt van de Nederlands-Hervormde Synode. Wie iets van het maatschappelijk werk weet, beseft dat elke hulpzoekende met eigen problemen komt. Elke hulp en elk advies moet aangepast worden aan de situatie van de cliënt; geen enkel advies kan gelijkluidend zijn. Propaganda voor de N.V.S.H. zou dus in strijd zijn met de methodiek van het maatschappelijk werk en ligt dan ook niet op de weg van onze Vereniging.

Gedoopte gezinnen.

De „Gazet” meent verder, dat „Humanitas” geen voorkeur heeft voor gedoopte gezinnen. Indien de „Gazet” nu meent, dat dit juist onze fout is zouden we wel graag willen vernemen of zij er prijs op zou stellen als wij onze werkzaamheden ook tot de rooms-katholieke gezinnen uitbreiden? Wij vermoeden dat men dit niet beoogt. Van binnendringen in rooms-katholieke gezinnen is dan ook geen sprak. Had de redactie zich ook maar enigszins in onze werkwijze verdiept, dan zou zij weten, dat „Humanitas” belijdende leden van een Kerk naar de met de kerken verbonden organisaties voor maatschappelijk werk verwijst, indien deze zich tot „Humanitas” om hulp wenden. Wij menen dat materiële en geestelijke nood zo vaak en zo nauw samengaan, dat hulp het best kan worden geboden door een organisatie voor maatschappelijk werk, welke dezelfde godsdienstige of levensbeschouwelijke beginselen heeft als de hulpzoekende. Wij hebben echter het feit te constateren, dat een aantal hulpzoekenden zich tot ons wendt, die wel gedoopt zijn, doch geen enkele band meer met een Kerk onderhouden en zich niet willen of kunnen wenden tot de Kerk en

de met haar verbonden organisaties om hulp. Wat nu te doen in zo'n geval? Buiten laten staan? Neen, in deze gevallen helpt „Humanitas”, mits dus maar duidelijk blijkt, dat de hulpzoekende geen band met een Kerk onderhoudt. Wij menen te weten, dat de confessionele organisaties deze houding op prijs stellen.

Onze zaak.

Het aantal mensen, dat niet of niet meer tot een kerkgenootschap gerekend wenst te worden, stijgt nog steeds. Deze wassende stroom buitenkerkelijken was aanleiding tot het stichten van onze Vereniging. Immers, deze buitenkerkelijken missen de steun van levensbeschouwelijke gemeenschappen, tot welke zij zich met hun noden en zorgen kunnen wenden. Aan hun lot overgelaten, kan een dergelijk reservoir van buitenkerkelijken vatbaar zijn voor nihilistische en extremistische stromingen, welke in het verleden, doch evenzeer in het heden, onze cultuur bedreigen.

„Humanitas” erkent de plicht van de godsdienstige mens om onder buitenkerkelijken zending te bedrijven. „Humanitas” eist echter het recht op aan hen hulp te verlenen, die zich tot ons wenden, en als de „Gazet” schrijft, dat het nog maar de vraag is of deze groep van onze hulp gediend is, kunnen we haar geruststellen met de mededeling, dat ons apparaat en onze afdelingen met werk overstroomd worden. Om die reden werd o.m. aan enige gemeentebesturen in de Mijnstreek een subsidie gevraagd om een maatschappelijk werkster te kunnen aanstellen. Indien de „Gazet” nu suggereert, dat de rooms-katholieke gemeentelijke overheid geen subsidie moet verlenen aan onze Vereniging, dan menen wij dat dit op bedenkelijke wijze in strijd is met de in ons land heersende democratische opvattingen. Het waren deze opvattingen, die de emancipatie van het rooms-katholieke volksdeel mogelijk maakten.

In deze tijd vol dreiging wil „Humanitas” naast de confessionele organisaties op de bres staan voor het meest waardevolle van onze West-Europese cultuur, de menselijke waardigheid. Dat is niet alleen onze zaak, doch ons aller zaak. Daarvoor is het nodig, dat wij allereerst nagaan wat ons samenbindt. Wat ons scheidt behoeven we niet te verdoezelen, daarover kunnen we discussiëren, doch dan op een basis van wederzijds respect.

HENK BEUKE.

Verantwoording van ontvangen giften

Verantwoording van de giften voor het kinderkuis „Ellinchem” van 15 November 1952 t/m 31 December 1952. W. B. te A. f 1; mr B. te A f 2,50; mevr. S.—S. te G. f 10; afd. M. te M. f 25; M. v. E. te H. f 25; M. J. M. te E. f 100; Gew. Z. f 30; E. K. te St. L. f 26; R. te D. f 2,50; mevr. N.—D. te d. H. f 2,50; D. te U. f 2; Chr. d. V.—P. te H. f 10; P. de B. te d. H. f 2,50; H. v. K. te E. f 5; E. S. H. te d. H. f 2; A. F. v. d. A. te R. f 5; J. v. d. S. te M. f 2,50; C. S. te d. H. f 2; D. Y. te L. f 10; J. S. te R. f 10; P. B. te A. f 10; prof. K. te L. f 25; collecte door de Ouden van Dagenclub Humanitas West I, Amsterdam f 25.

Bravo vrienden! Onder het motto „De ouden voor de jongen”, hebt u, onder aanvoering van P. Kuipers, een prachtige prestatie geleverd. Als allen evenveel naar vermogen bijdragen.... Maar daar hebben wij alle hoop op.

Van 1 Januari t/m 5 Januari 1953 nog ontvangen:

A. v. d. P. te G. f 20; S. de V. te A. f 2,50; E. T. B. te G. f 10; I. de J. te W. f 10; M. J. G. te d. H. f 5. Voorts kwamen er in December en Januari nog ettelijke bedragen binnen per giro, briefkaart of per kas, in het kader van de puzzle-actie. Het is natuurlijk ondoenlijk deze bedragen alle

Als reactie op onze oproep in Het Vrije Volk en Het Parool om kinderkleertjes voor enige nieuwe nog zeer jeugdige bewoners van „Ellinchem”, die vrijwel zonder kleding arriveerden, hebben wij van alle kanten kinderkleertjes ontvangen en alles keurig verzorgd en in prima staat. Alle bekende en onbekende gevers hiervoor hartelijk dank.

te verantwoorden. Alle gevers hartelijk dank! Wij hopen in ons volgend nummer, dat over twee maanden zal verschijnen, nogmaals een lange lijst te kunnen publiceren. U weet ons gironummer? 582000.

VAN DE HOGE, HOGE DAKEN

Voor de tweede maal:

de radio-speelgoedactie

Er bestaat een merkwaardig verband tussen m'n werk bij de VARA en m'n werk voor „Humanitas”. 't Is namelijk zo, dat ik in de tijd, dat ik m'n kracht aan onze, helaas verdwenen Ductalf mocht besteden, voor 't eerst nader kennis maakte met „Humanitas”.

Na een wat ordeloos begin is er een vruchtbare samenwerking tussen De Ductalf en onze Vereniging voor Maatschappelijk Werk gegroeid. Die samenwerking viel, wat mij betreft, zo zeer in de smaak, dat ik graag bereid was me buiten m'n werkring om voor Humanitas te gaan inspannen.

Het moment daartoe was gekomen, toen de afdeling Hilversum uit een zachte slaaptoestand werd gewekt.

Al een paar jaar nu probeer ik er als afdelingssecretaris wat van te brouwen. Wanneer ik af en toe overweeg, het secretariaat aan een ander over te doen, dan is dat uitsluitend een kwestie van tijdgebrek. Ik had gedacht (vooral toen de Ductalf was opgeheven), dat „Humanitas” verder alleen maar een rol zou spelen in m'n vrije tijd. Maar zo ging 't niet: „Humanitas” drong zich ten tweede male in m'n VARA-werk binnen. Het werd één van de grote afnemers bij de speelgoedactie, die de VARA ook in 1952 heeft georganiseerd.

Wie zal 't me kwalijk nemen, dat ik 't fijn vind, wanneer ook de buitenkerkelijken hun organisatie voor maatschappelijk werk hebben om bij acties als deze hun taak te verrichten naast kerkelijke en neutrale organisaties?

Overigens is het plezierige van de radio-speelgoedactie juist, dat we alleen kinderen zien en geen kleuren.

Wie verantwoordelijk is voor kinderen, die met Sinterklaas vergeten dreigen te worden, kan bij ons aankloppen en zonder mankeren krijgt hij wat. Het doet er dan niets toe, of de instelling protestants, katholiek, humanistisch, joods, neutraal of nog wat anders is.

Het is hier niet de plaats uit te weiden over het verloop en het resultaat van de actie. Voor de microfoon en in „De Radiogids” is daarover al het nodige gezegd. 't Komt er op neer, dat 't Nederlandse luisteraarspubliek negen duizend kinderen aan geschenken hielp.

Slechts twee kanttekeningen zou ik nog graag willen maken.

De eerste is: ons Kinderhuis „Ellinchem” was ook van de partij (het werd geadopteerd door het personeel van De Arbeiderspers in Amsterdam).

De tweede: de deelneming van de zijde der jeugdorganisaties was verrassend veel groter dan vorig jaar. De

N.V.V.-jeugdorganisatie „Jonge Strijd” nam met zevenhonderd geadopteerde kinderen de ereplaats in.

En voor de rest: een actie zonder wan-klanken en met het effect van een vreugdeborst.

Wat zullen we ons nog meer wensen? Mijn Sinterklaas is goed geweest, daar kunt u van verzekerd zijn!

KEES CABOUT

Uit een brief:

Het speelgoed was prachtig. Vrijdagmorgen stond het om 8 uur op de stoep. Om half een hadden wij het verwerkt en vlogen de adjudanten met de buit

overal heen. 130 kinderen hebben we kunnen verrassen.

Een moeder kwam gisteravond al zeggen: „Onze kinderen hadden anders niets gekregen: we hadden geen geld.” 8 kinderen.

We hebben zoveel medewerking gehad! Ze hebben het van de spoorwegen apart besteld. We hadden al eens telefonisch geïnformeerd.

De vrouw van de bakker heeft alles afgefietst om nog 130 taaipoppen. De medewerkers wilden allemaal wel rondbrengen.

Enig is dat, als alles zo met elkaar gaat.

Sinterklaasje kom maar binnen met je knecht!

Velé van de harten van de aanwezige kinderen klopten sneller dan gewoonlijk toen St Nicolaas en zijn knecht Piet de grote eetzaal van het kinderkuis binnenkwamen. Een spontaan „Sinterklaasje, kom maar binnen met je knecht” klonk op.

Het was wel te zien, dat het binnenkomen in dit huis onze Sint een groot genoegen deed. 't Is per slot een grote gebeurtenis om voor het eerst in je lange leven een kinderkuis van „Humanitas” te mogen bezoeken. De Sint had er dan ook iets goeds van gemaakt. Wat een geschenken en wat een stralende gezichten! Als ik deze middag nog eens naga, weet ik eigenlijk niet, wat ik van alles het mooiste vond. Waren het de pingpongtafel met toebehoren, de sjoelbak, het handvoetbalspel, de tientallen boeken, spelen, ballen, auto's, poppen, treinen en noem maar op, of waren het de kinderen met hun stralende gezichten en

leuke stemmetjes, die Sint iets voorzongen? Het begon al bij Jannes en Eppie. Zij zongen voor Sint „Zie ginds komt de stoomboot”. Daarna Johnnie en Yvonne (broer en zus), die beiden op de knie van de goede Sint hetzelfde lied, alleen een octaafje hoger, zongen. Ieder moest zo bij de Sint komen. Ik geloof toch wel, dat dit het mooiste was. Vol overgave zong men en van velen kreeg de Sint een kusje.

En steeds stond er een Piet, die ondanks z'n roe, toch ieder kind uit zijn onuitputtelijke tassen een handvol lekkers meegaf. Ook de groten moesten meedoen. Het dikke boek heeft menige eigenschap (hetzij goed of slecht) in zich op laten tekenen. Gelukkig waren het meestal de goede eigenschappen, die wij hoorden, van goed pianospelen tot goed werken toe.

En toen kwam onder een deken die
(Zie verder pag. 6)

Foto S. van Beek—de Bruyne

Verheugenis en zorgen.

Aan de voet van de aloude Westertoren strekt zich een steeds groter wordend Amsterdam uit. Een stad met historie en tradities, doch ook met de wil tot vernieuwing en bovenal met haar nergens geëvenaarde, eigen sfeer van goedheid en jovialiteit.

In deze stad met haar 851.000 inwoners, waarvan 45% buitenkerkelijken, heeft onze actieve afdeling een taak te verrichten.

Over omvang en kwaliteit, over verheugenis en zorgen aan deze taak verbonden, spraken wij met mr B. v. d. Waerden (voorzitter) en Jan Kampmeijer (secretaris-penningmeester).

Wat in 1952 werd bereikt.

Vraag: Wat beschouwde het bestuur als haar voornaamste taak in het afgelopen jaar?

Antwoord: Uitbreiding en organisatie van het maatschappelijk werk. De secties Kinderbescherming, Reclasse-ring en Vrijwillige verzorging konden verder tot ontwikkeling worden gebracht en verwacht mag worden, dat zij in de praktijk steeds meer aan hun taak zullen kunnen voldoen. Aan de organisatorische opbouw, het opvoeren van het ledental en de daarmee verbonden propaganda, kon daardoor niet die aandacht worden gegeven, die nodig is. Dat is onze opgave voor het volgende jaar.

Ledental.

Vraag: Kwamen er dan in 1952 geen nieuwe leden bij?

Antwoord: Ja, maar te gering. Het jaar begonnen wij

met 522 leden. We sluiten het af met 618. Ledenwinst bijna 100. Dit is niet voldoende. Leden betekenen vrijwillige medewerkers om het werk uit te voeren en geld, geld dat onontbeerlijk is.

Wie zal dat betalen?

Vraag: Hoe staat de afdeling er eigenlijk financieel voor?

Antwoord: Niet rooskleurig. Over 1952 hadden wij een tekort van f 2500. Door giften konden wij dit tekort terugbrengen tot f 1000. Onze maatschappelijk werkster, mevr. M. Blitz-Funke, werkt voor halve dagen, het werk overstelpt haar, doch wij kunnen haar niet voor hele dagen aanstellen. De heer Van Muilwijk, die wij veel dank verschuldigd zijn, houdt op ons afdelingsbureau gedeeltelijk de administratie bij. Het aanstellen van een volledige administratieve kracht is nodig, maar....!

Geldzorgen remmen de activiteit van onze afdeling nog te veel en dat zou in Amsterdam toch niet zo behoeven te zijn.

Het maatschappelijk werk.

Vraag: Welk onderdeel van het maatschappelijk werk zoudt u in 't bijzonder naar voren willen halen?

Antwoord: Een typisch Amsterdamse vorm van hulpverlening is het thuisbrengen van de steungelden aan invaliden en ouden van dagen. Hoe werkt dit nu?

Opa van Dalen.

Opa is met ere 76 jaar geworden. Hij is nog een flinke, levenslustige baas, die zijn eigen woninkje heeft en ook wil behouden. Zijn vrouw is vijf jaar geleden gestorven. Opa zorgt zelf voor zijn spulletjes. 's Morgens vroeg opstaan, dat is hij gewend, thee zetten, een boterhammetje eten, bed afhalen, bed omaken, stoffen en wat er al niet meer valt te doen in een kleine huishouding.

Nee. Opa heeft weinig tijd om op zichzelf te letten met z'n drukke bedoening, maar toch voelt hij zich wat eenzaam, vooral nu hij een gebroken been heeft gehad en het lopen niet meer zo best wil. Thuis gaat het best, maar op straat is het minder. Boodschappen in de buurt, dat kan nog, maar zijn steun halen? Nee, dat is te ver.

Wat nu? De kinderen zijn geëmigreerd! Opa schreef een brief aan de directeur van Sociale Zaken en nadat was gebleken, dat Opa niet tot een Kerkgenootschap behoorde, kwam op een avond de heer Van Loenen van „Humanitas”. Hij vertelde, dat als opa er zin in had, hij wekelijks de steun even kwam brengen. Opa vond het best, mijnheer Van Loenen was een zestiger, dat kwam goed uit. Spoedig waren ze aan de praat over vroeger, staken de brand in hun pijpen en namen een uur later hartelijk afscheid. Mijnheer Van Loenen komt sindsdien bij opa. Prompt op tijd, want opa kan niet op z'n centjes wachten. Ze praten over hun vreugden en zorgen, over de kolentoelagen en de kledingtoelage, zaken waar opa weinig van weet en mijnheer Van Loenen alles.

Opa en onze „Humanitas”-medewerker ontmoeten elkaar wekelijks, tot wederzijds genoegen. Opa vindt het fijn, dat iemand belang in hem stelt en mijnheer Van Loenen heeft het gevoel, dat hij op deze wijze wat licht brengt in de levensavond van een eenzaam mens. De afdeling Amsterdam telt ca 108 vrijwillige verzorgers, die hun zorgen geven aan ca 530 gesteunden. Ter gelegenheid van de feestdagen rond de jaarwisseling verstrekte de afdeling 700 waardebonnen tot een totaal bedrag van f 1500.

Vraag: Kunt u ons in 't kort nog iets vertellen over andere activiteiten?

Antwoord: 1. Zorg voor gerepatrieerden uit Indonesië. Op 1 September werd mevrouw Hoogkamer, maatschappe-

lijk werkster, aangesteld voor de uit Indonesië gerepatrieerde gezinnen. De aanstelling van een gezinsverzorgster is waarschijnlijk. Het werk geschiedt onder leiding van een Commissie Humanistisch Verbond „Humanitas”.

2. Bureau voor Levens- en Gezinsmoeilijkheden.

Op dit bureau kunnen mensen terecht met persoonlijke en huwelijksmoeilijkheden. Mevrouw E. Vrind-van Praag, psychiatisch geschoold maatschappelijk werkster, krijgt het steeds drukker; er blijkt behoefte aan dit bureau te zijn. Zij werkt samen met een psychiater, een geestelijk raadsman en een juridisch adviseur. Dit werk staat onder leiding van het Humanistische Verbond en „Humanitas”.

Tenslotte:

Vraag: Wat zijn uw wensen voor 1953?

Antwoord: Verdubbeling van het ledental, goede organisatorische opbouw o.m. van de districten. Veel nieuwe vrijwillige medewerkers.

Hierna namen wij afscheid. Op weg naar huis piekerden we nog wat. Samen kwamen we tot de conclusie: De afdeling Amsterdam is zeer actief op het terrein van de daadwerkelijke hulp. In 1953 gaat men de krachten inspannen om te komen tot een verdere organisatorische opbouw, groter ledental en een gezondmaking van de financiën.

HENK BEUKE.

Een praatje met de maatschappelijke werkster

Op de Stadhouderskade 139 (telefoon 99679) vinden we twee bordjes aan de gevel:

„Humanitas” afdeling Amsterdam
Spreekuren maatschappelijk werkster: Di., Do., Vrij-morgen van 9.30—10.30 uur.

en

„Stichting Bureau's voor Levens- en Gezinsmoeilijkheden op humanistische grondslag”. Spreekuren maatschappelijk werkster: Maandagmiddag 1.30—2.30 uur en Donderdagavond 7.30—8.30 uur.

Het bovenste bordje heeft dit keer onze aandacht en we beklimmen de trappen van het kantoor van de afdeling Amsterdam van de Centrale Bond van Werknemers in het Transportbedrijf, waar onze Humanitas-afdeling, in afwachting van andere ruimte nog steeds gastvrijheid geniet.

De maatschappelijk werkster, mevr. M. Blitz-Funke, ontving ons op haar bureau en al spoedig waren wij verdiept in het werk, dat zij dag in dag uit verricht.

Druk, druk, druk.

Halve dagen werken gaat eigenlijk niet met deze omvang van het werk meent mevrouw Blitz. Het aantal bezoeken aan het spreekuur bedroeg in 1952 ca 400. Hierbij waren ca 200 nieuwe aanmeldingen. Bijna elke aanmelding vraagt onderzoek, langere gesprekken, zoeken naar een oplossing van de voorgelegde moeilijkheden. Maatschappelijk

naar leden van onze op het platteland gelegen afdelingen.

d. Verzoeken om financiële hulp en voorschotten kwamen nogal eens voor. In samenwerking met het Fonds Makkerhulp kon aan deze verzoeken vaak worden voldaan.

e. En dan zijn er de moeilijkheden die intensieve contacten met de mensen vereisen.

Onderzoek.

In alle gevallen, die daartoe aanleiding geven, zoals bij financiële en materiële hulp, wordt, alvorens hulp te verlenen, met toestemming van de hulpvragende door mevrouw Blitz een onderzoek ingesteld. Immers, als we helpen moeten we het zo verantwoord mogelijk doen. Tezamen met de hulpvragende wordt daarna nagegaan op welke wijze deze het best kan worden geholpen, maar ook, hoe deze het best zichzelf kan helpen, want de hulpzoekende mens wordt gestimuleerd zoveel mogelijk zichzelf te helpen.

(Zie verder pag. 6)

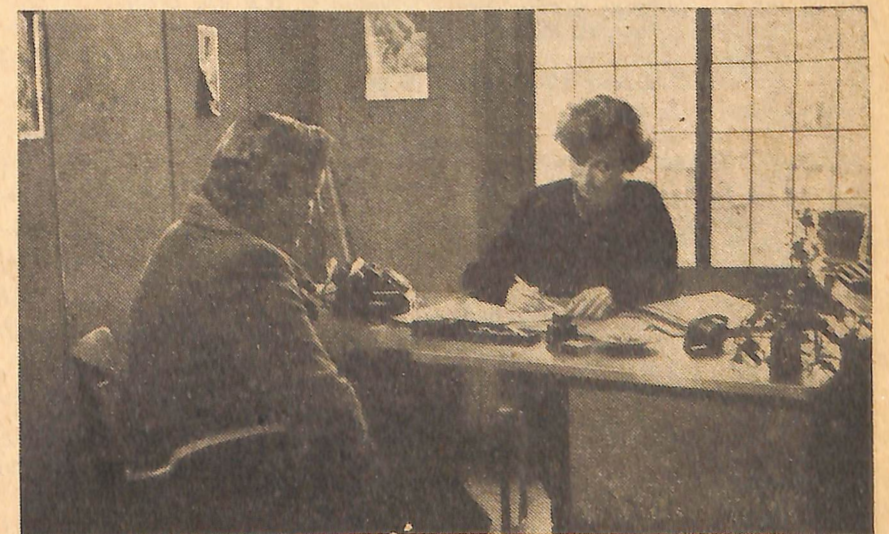

Foto M. van Beek

(Vervolg van pag. 5)

Een kinderwagen en een borrel.

Natuurlijk beleefte mevrouw Blitz leuke en droeve dingen. Daar was de man, die op een ochtend kwam vragen of hij een éénpersoons kinderwagen kon ruilen voor een tweepersoons. Nu is het bureau geen pakhuis voor roerende goederen, maar mijnheer kreeg een „tweepersoonje” te leen. Op een middag tegen 5 uur kwam één van die zwerfende mensen, die Amsterdam nog kent, om geld vragen voor eten en onderdak. Mevrouw Blitz weigerde geld te geven, maar was zeker bereid om Hulp voor Onbehuisden te vragen hem onderdak te verlenen (daarbij worden ook maaltijden verstrekt). Heftig mopperend ging hij weg: „Niemand helpt je, dat is nou maatschappelijk werk.”

De volgende dag bleek, dat de man chronisch alcoholist was en het geld omgezet zou hebben in jenever!

Kinderuitzending.

In samenwerking met het Humanistisch Verbond werden ook dit jaar 26 kinderen naar buiten gezonden. Dit aantal is niet zo groot, maar daarom was de uitzending niet minder heilzaam. Wilt u een voorbeeld, mevrouw Blitz vertelt er één:

„Vader was al een tijdje gedetineerd, moeder kreeg steun van Sociale Zaken. Zij deed alle moeite om het hoofd boven water te houden en het gezin, om wille van de kinderen, zo goed mogelijk te laten lopen. Is het wonder, dat ze het in de zomervacantie met Piet en Marietje en het kleintje van twee niet langer kan volhouden? Piet en Marietje gingen naar buiten en toen ze weer terugkwamen, had ook moeder vacantie gehad en weer moed opgedaan om verder te gaan.”

Alleen uit die gezinnen worden kinderen uitgezonden, waarmee Humanitas of het Verbond regelmatig in contact staat en indien hiervoor bijzondere redenen zijn.

Meer medewerkers. Wie, o wie?

Met waardering spreekt mevrouw Blitz over de medewerking, die zij heeft van twee vrijwillige medewerkers op het Bureau, nl. mevrouw M. J. C. van der Meulen-Seeger, die haar brieven tikt en wat al niet meer doet, en de heer Van Muijlwijk, die ook altijd bereid is de behulpzame hand te bieden. Volgden er toch maar meerderen hun voorbeeld. Er is nog zoveel te doen.

Wensen voor de toekomst.

In de praktijk van alledag wordt ons werk tot uitbreiding gedrongen, meent mevrouw Blitz.

1. **Gezinsverzorging.** Er blijkt in onze groep een enorme behoefte te bestaan aan een gezinsverzorgingsorganisatie. De bestaande Amsterdamse instituten blijken niet in staat hierin op toereikende wijze te voorzien.
2. **Tehuizen voor Ouden van Dagen.** Dagelijks komen bejaarden vragen of er niet een humanistisch tehuis voor Ouden van Dagen is. Velen willen niet naar de Roetersstraat en ook niet naar een confessionele inrichting. Ook in deze behoefte moet voorzien worden.
3. **Uitbreiding van de mogelijkheden om financiële steun te verlenen.** In het moderne maatschappelijk werk maken we er ons met giften en gaven niet af, maar vaak is het als hulpmiddel onontbeerlijk.

En zo, Amsterdammers, komen we weer terug bij u. Stapte elk van u even naar vriend of kennis en maakte hem lid van „Humanitas”: wat zouden de wensen van mevrouw Blitz dan al spoedig werkelijkheid kunnen worden.

UIT JAARVERSLAG 1951

Kinderbescherming:

27 toezichthouders oefenden toezicht uit over 58 kinderen.

Reclassering:

25 medewerkers hielden toezicht op 82 reclassenten.

Vrijwillige verzorging:

108 medewerkers verzorgden 530 gesteunden.

Spreekuur:

410 personen bezochten het spreekuur.

(Vervolg van pag. 3)

prachtig pingpongtafel te voorschijn. Schitterend! Wat een bezit!

Verder kreeg ieder kind nog een pak met een fantastische inhoud. Ik zie nog de groten met hun doos shag, boek, suikerhart, vergulde shagdoos etc. Ja, op deze dag geloven ze ook nog in de oude baas. — Jannes kroop al over de vloer met bromtol, melkauto en garage, Eppie met mondorgel, boeken, schooletui midden tussen de rest, waarover Piet met gretige hand zijn pepernoten en suiker-goed uitstrooide.

Dit was de eerste keer, dat Sint en Piet in „Ellinchem” kwamen. Het was een pracht begin. Wij hopen deze Sint nog vele malen in ons kinderhuis te zien. Nu, een paar weken na 5 December zingen ze nog steeds van „kom maar binnen met je knecht”. Welnu, Sint en Piet, jullie zijn gekomen, doch niet alleen in ons huis, maar nog meer in de harten van alle bewoners van „Ellinchem”. Wel bedankt! STAF

NIEUWS UIT GEWESTEN EN AFDELINGEN

HUMANITAS

ROTTERDAM

PAKKETTENACTIE 1952

Evenals vorige jaren organiseerde de afdeling Rotterdam in December een pakkettenactie. Deze actie is een groot succes geworden.

Dit jaar hebben ruim 600 ouden van dagen een pakket ontvangen, wat ongeveer een bedrag van ruim f 3.000,— vorderde.

Dit geld werd bijeengebracht door een lijstinzameling, die door de leden werd verzorgd en in de tweede plaats door een actie onder de werkgevers en particulieren.

Zowel de lijstinzameling, waarvoor onze leden zeker een compliment verdienen, als de actie onder de tweede groep is geslaagd.

Wij kunnen dus met voldoening vaststellen, dat wij in Rotterdam op een geslaagde actie kunnen terugzien en op deze wijze voor een aantal gezinnen de feestdagen een wat vriendelijker aanzien konden geven.

VOORBURG

In samenwerking met de gemeenschap Voorburg-Rijswijk van het Humanistisch Verbond hield onze afdeling op Woensdag 10 December voor de tweede maal in dit seizoen een propaganda-avond in de nieuwe recreatiezaal van de firma Van der Heem. Beide avonden werd een film gedraaid, resp. „The Feeling of rejection” en „Children on trial”, welke, mede door de uitstekende wijze waarop zij werden toegelicht, beelden van bepaalde aspecten van het maatschappelijk werk de toeschouwers voor ogen brachten. De hoofdschotel van de eerste avond was een rede van de heer Ploeg met als onderwerp: „Een vergeten gebied”, terwijl op de tweede avond de heer Beuke een belangwekkende causerie over „Onze maatschappelijke taak” hield, die in gespannen aandacht werd aangehoord. Wanneer wij nog vermelden, dat op beide avonden de in de zaal aanwezige „Bechstein”-vleugel op voortreffelijke wijze werd bespeeld door beroeps-artisten, dan moet het verwondering baren, dat niet veel meer bezoekers aanwezig waren dan de ruim zestig en ruim veertig die wij telden. Toch werd door deze beide propaganda-avonden ons iedental bijna verdubbeld, een resultaat, waarover we niet ontevreden mogen zijn. Aan het eind van de avond van 10 December wachtte de bezoekers nog een verrassing: velen hadden hun uit voorzorg reeds geslepen schaatsen graag bij zich gehad om zich daarmee over straat naar huis te begeven.

PRIJSVRAAG ten bate van Kinderhuis „ELLINCHEM”

Doe goed! Doe mee (en win een prijs t.w.v. f. 500,-)

’t Is voor Kinderhuis „ELLINCHEM”!

„ELLINCHEM” in Rheden, het eerste Humanitas-tehuis voor het misdeelde kind, heeft Uw hulp nodig... Wilt U niet iets doen voor deze kinderen, die altijd al zo ontzettend veel tekort gekomen zijn? Zij hebben Uw genegenheid zo hard, zo héél hard nodig... Doet U het? Dit is alles wat wij van U vragen: doe mee aan onze prijsvraag.

DIT IS DE OPGAVE:

- a) Schrijf op, hoe het (ontbrekende) speelgoed heet, waarmee de kinderen in de 4 tekeningen spelen.
- b) Plaats die 4 woorden in volgorde van de nummers onder elkaar.
- c) De begin-letters van deze 4 woorden moeten nu samen een meisjesnaam (van 4 letters dus) vormen. Deze meisjesnaam is de oplossing van de prijsvraag.

DOE NU ZO:

- a) Schrijf Uw oplossing (dus alleen de meisjesnaam) in blokletters op een briefkaart. Plak naast het gewone porto (dus alléén op de adreszijde) 50 cent postzegels extra. Vermeld duidelijk Uw naam en adres.
 - b) Voor girohouders: Stort 50 ct op girorekening no. 582000 t.n.v. „Humanitas”, Amsterdam. Oplossing op het strookje.
 - c) Stuur Uw oplossing vóór 20 Januari 1953 aan: „Humanitas”, Postbus 1702, Amsterdam.
- U mag zoveel oplossingen inzenden als U wilt!

DIT ZIJN DE PRIJZEN:

HOOFDPRIJS: Goederenbon t.w.v. f. 500,- (U koopt, wij betalen!)
2e PRIJS: Goederenbon t.w.v. f. 200,- (U koopt, wij betalen!)
3e PRIJS: Goederenbon t.w.v. f. 100,- (U koopt, wij betalen!)
En vele andere aantrekkelijke prijzen (electrische scheerapparaten, fototoestellen, autopedes enz.)

Opbrengst bestemd voor completering inventaris en gedeeltelijke verbouwing.

Stichting
Kinderhuizen van
HUMANITAS

UITSLAG: De trekking vindt plaats t.o.v. Notaris E. Bennink Bof. Prijswinnaars ontvangen bericht in Januari 1953.
Goedgekeurd door B. en W. Amsterdam bij besluit 615/644 A.Z. d.d. 1 December 1952.

De trekking is uitgesteld tot 20 Februari 1953

Uitgesteld?

Ja, we hebben de trekkingsdatum nog even uitgesteld. Niet omdat we geen inzendingen ontvangen want dat valt best mee. We wilden u alleen nog in de gelegenheid stellen om er nog wat meer uit te halen, dat kan best. ’t Wordt zelfs nog wel gemakkelijker, want na de publicatie in het Vrije Volk en de Radiobode van de Avro wordt hij (of is een puzzle een „zij” vanwege de raadselachtige inhoud) nu ook nog opgenomen in Het Parool, De Radiogids van de Vara, Vrije Geluiden en het Coöperatie-Nieuws. Dit betekent dat ± 1.500.000 exemplaren onder ogen van het publiek zijn gebracht, de kans dat u dus iemand tegenkomt, die er nog niets van gehoord of gelezen heeft is wel uiterst gering. Doe dus nog even uw best. We gaan de laatste ronde in en hoewel we ons tot nog toe verre gehouden hebben van de edele bokssport, is het ons wel bekend, dat in die beroemde laatste ronde nog eens alles op alles wordt gezet om de overwinning te behalen. Doe dus nog even uw best, zodat we in het volgend nummer van „Van Mens tot Mens” de glorieuze resultaten van uw inspanning met grote letters kunnen vermelden. U weet ’t toch nog:

Even het dak eraf! ’t Kan!

Dit ontvingen we ook nog...

Een oplossing in Braille-schrift.
Twee inzendingen uit België. (En dan zegt men nog dat de Benelux geen succes is. red.)
Een brief van de volgende inhoud: „Mijne Heren, Ik heb Uw prijsvraag niet kunnen oplossen, maar bijgaand stuur is U f 2,50 hopende, dat dat ook goed is.” (Allicht. Red.)
Een briefkaart: „Stuur mij s.v.p. patroon 6625-14.” Omdat we vermoedden, dat dit niet als oplossing van onze puzzle bedoeld was, hebben we deze kaart maar geretourneerd. Hoewel, je kunt nooit weten.

Plak hier de extra postzegels	6 ct
Hier de oplossing	Humanitas
	Postbus 1702
Naam en adres v. inzender hier.	Amsterdam.

De Arnhemse Stichting voor Gezinsverzorging begint op 15 Februari a.s. een

nieuwe cursus
voor de opleiding
tot
gezinsverzorgster

Nog enkele plaatsen beschikbaar.
Min. leeftijd 19 jaar.
Nadere inlichtingen bij de Dir.
der opleiding, Velperweg 73,
Arnhem.

Opgave, hetzij rechtstreeks bij de Dir., hetzij bij de instelling voor gezinsverzorging van „Humanitas” in eigen gemeente, die in vele gevallen genegen is de cursiste na ½ jaar ter plaatse te werk te stellen.

BOEKEN

Van verschillende uitgevers ontvangen wij regelmatig boeken ter bespreking in ons orgaan. Het is, gezien het karakter van ons blad, niet altijd mogelijk aan een verzoek tot volledige bespreking te voldoen.

Gaarne zullen we dit jaar daarom beginnen met een klein rubriekje op te nemen waarin we de aandacht van onze lezers vestigen op boeken die, naar ons oordeel, de moeite van het lezen ruimschoots waard zijn en die een waardevol bezit in de boekenkast vormen.

Prof. mr dr G. van den Bergh:
Aarde en Wereld in Ruimte en Tijd.
N.V. Em. Querido's Uitgeverij.

Een goed populair wetenschappelijk boek. Boeiend en met bijzonder prettige „leesbare” illustraties en tekeningen. Jongelui die graag wat meer van deze onderwerpen, die zo sterk tot de verbeelding spreken, willen weten, zullen het boek verslinden en ook volwassenen, die graag in de wetenschap grasduinen, zonder de verplichting tot het medeverwerken van de streng wetenschappelijke uitlegtechniek, zullen hoogstwaarschijnlijk met dit boek hun thee koud laten worden. Voor het bekende lezers-

type, dat geen roman leest maar wel boeken die recreatie en ontwikkeling tegelijk schenken, een ideaal bezit.

Studielectuur:

„Het ik en de Psychologie der Massa”. Prof. dr Sigmund Freud, vertaald door dr N. van Suchtelen — 5de druk — flex. band f 2,25. Uitg. „Wereldbibliotheek”.

„Het levensmysterie en de Psycho-analyse”. Prof. dr Sigmund Freud, vertaald door Arie Querido — 2de druk — flex. band f 2,25, eveneens uitgegeven door de „Wereldbibliotheek”.

De Vakbeweging, uitgave „De Arbeiderspers”.

verzekerings- maatschappij

Verzeker U bij De Centrale, die haar winst besteedt voor sociale en culturele doeleinden.

*Levens- en spaarverzekeringen,
studie- en uitzetverzekeringen,
pensioen- en begrafenispolissen.*

Gunstige voorwaarden en voor ieder passende tarieven.

DE CENTRALE

ARBEIDERS-VERZEKERINGSBANK
Hoofdkantoor: Rijnstraat 20, Den Haag

Bijkantoren te Amsterdam, Arnhem,
Groningen en Rotterdam.

Redactie- en administratie-adres:
Vondelstraat 61, Amsterdam (W.)
Telefoon 89786

W. J. JANSSEN

BINNENHUISINRICHTING

Voor de levering van alle soorten meubelen,

gordijnen, vloerbedekking enz.;

eveneens speciaal gemaakt naar ontwerp.

Telefoon 36694; privé 96927-37331

Door ons werd de meubilering en stoffering

van „Ellinchem” verzorgd.